

Тафсир на сура ар-Рахман, 1-13, от Ибн ас-Саади

<http://islambulgaria.blogspot.com/2011/09/1-13.html>

February 26, 2012

**В името на Аллах, Всемилоствию,
Милосърдния!**

1. Всемилоствию,

2. Който поучава на Корана,

3. Той е сътворил човека,

4. и го е научил да се изразява.

**5. Слънцето и луната [се движат] в
съответствие [с предназначения]
порядък.**

6. Звездите и дърветата се прекланят [пред Аллах].

7. Той е въздигнал небето и отредил везните,

8. за да не престъпвате мярката в претеглянето.

9. И отмервайте справедливо, и не ощетявайте в мярката!

10. И земята Той разпростря за тварите.

11. на която има плодове и палми с обвити гроздове[в които растат фурми],

12. и житни класове, и благоуханни растения.

13. Кое от благодеянията на вашият Повелител вие не

признавате?/55:1-13/

Всевишният Аллах е започнал тази славна и прекрасна сура с едно от Своите имена **“Всемилоствию”**. Това име свидетелства за безграничната милост, щедрост и добродетел на Всевишния Аллах.

Именно затова Всевишният Аллах е напомнил в тази сура за множеството благодеяния, с които Той е почел Своите раби в земния свят и които Той е подготвил за бъдещия живот.

Тези щедрости свидетелстват за милостта на Повелителя и задължават рабите да благодарят на своя Благодетел. И за да осъзнаят това по надлежен начин, след всяко напомняне за щедростите на Всевишният Аллах, се повтаря следния *айет*:

Кое от благодеянията на вашият Повелител вие не признавате?

Всевишният Аллах е съобщил, че Той е Този, **Който поучава на Корана** Своите раби и е облекчил за тях произнасянето на неговите *айети* и осъзнаването на техния смисъл. Това е най-великата милост на Аллах по отношение на Неговите творения.

Той е низпослал Свещения Коран на прекрасният арабски език, сторил е неговия смисъл разбираем за всеки разумен човек, разяснил е на Своите раби доброто и ги е предупредил за всяко зло.

Той е сътворил човека в най-прекрасен облик, създал е частите на неговото тяло съвършени, а целият организъм - силен и безупречен.

Всевишният Творец е надарил човешкото тяло с всичко необходимо и го е извисил над останалите живи твари благодарение на това, че **го е научил да се изразява**.

Това не се отнася само за дар словото, но и за писмеността. Писмеността също така е една от най-великите милости на Всевишният Аллах по отношение на човека, благодарение на която Аллах го е издигнал над всички останали творения.

Слънцето и луната [се движат] в съответствие [с предназначения] порядък.

Всевишният Аллах е сътворил тези небесни тела и е предписал те да се движат по определена орбита и в установен ред. Това също е една от милостите на Всевишният Аллах, Който непрекъснато се грижи за Своите творения. Този ред във вселената позволява на хората да водят летоброенето, както им носи и още много други блага.

Звездите и дърветата се прекланят [пред Аллах].

Дори звездите по небето и дърветата по земята признават властта на своя Повелител Всевишният Аллах и се прекланят пред Него в суждуд. Те смирено изпълняват заповедите на Аллах и служат за благо на Неговите творения.

Той е въздигнал небето и отредил везните.

Той е сторил небето покривало за земните обитатели, а също така е низпослал на земята справедлив закон и е заповядал на Своите раби да се придържат към справедливостта във всичките си думи и дела. Смисълът на този *айет* не се ограничава само с обичайните мерки и теглилки, които са добре известни на всеки човек. Както вече споменахме, мюсюлманинът е длъжен да бъде справедлив и безпристрастен във всичко: при тегленето на кантара и премерването, при пресмятането и измерването, при разрешаването на спорове и съдебните дела. Затова Всевишният Аллах е казал:

За да не престъпвате мярката в претеглянето.

Всевишният Аллах е низпослал везните, за да не нарушавате чуждите права и да не престъпвате границите на позволеното. Ако Всевишният Аллах не бе установил тези граници и хората започнеха да съдят според собствените си познания и възгледи, то биха възникнали много проблеми, за които е известно само и единствено на Аллах, а небесата и земята щяха да изпаднат в пълен хаос и безпорядък.

И отмервайте справедливо, и не ощетявайте в мярката!

Правете за това всичко, което е по силите ви, защото ощетяването в мярката е проява на несправедливост и беззаконие.

И земята Той разпростря за тварите.

Всевишният Аллах е превърнал грубата и трудно достъпна земя, на която господстват различни климатични условия, в меко ложе за Своите творения, за да могат да си построят домове и да засяват плантации, да посадят дървета и да копаят ями, да прокарат пътища и да разработват рудници, както и да правят всичко онова, което си пожелаят и което е необходимо за тяхното съществуване. След това Всевишният Аллах е споменал за растенията, без които е невъзможен нормалният човешки живот.

Сред тях **има плодове**, като гроздето, смокинята, нарочето, ябълките и много други фрукти, които растат по дърветата и доставят много радост на хората.

Сред плодовите дървета Всевишният Аллах особено е отбелязал **палми с обвити гроздове[в които растат фурми]** Те се появяват на клонки, постепенно узряват и се превръщат в прекрасни плодове, които хората с голямо удоволствие употребяват в храната си. В топлите страни с фурми се запасяват пътешествениците и тези, които живеят по родните си места. Наистина, фурмите са едни от най-прекрасните и вкусни плодове.

И житни класове, т.е. житни се наричат всички тревисти растения, които имат стебло и класове, от които посредством вършитба се извличат зърната. Към тези растения се отнасят пшеницата, ечемика, ориза, просото и много други.

А щр се отнася до **благоуханни растения**, то съществува мнение, че става дума за всички останали растения, които хората употребяват в храната си. В този случай разглежданият *айет* се явява като пример за включването на частното в общото, т.е. Всевишният Аллах в началото е споменал за хляба насъщен, а след това – за препитанието изобщо.

Според друго тълкувание, става дума непосредствено за известното ароматно растение *Мирта- базилика*. Всевишният Аллах е проявил загриженост, когато е сторил да израстат на земята благоуханните треви, които носят на хората радост и създават добро настроение.

Изброявайки всички тези многочислени блага, които са очевидни за онези, които са способни да мислят и виждат, Всевишният Аллах е поискал от джиновете и хората да признаят благодеянията на своя Създател и е казал:

Кое от благодеянията на вашият Повелител вие не признавате? Това се отнася както за земните блага, така и за низпосланата от Аллах религия. Колко прекрасен е бил отговорът даден от джиновете на този въпрос, когато Пратеникът на Аллах Мухаммед *салляллаху алейхи уа саллам*, е прочел тази сура! Когато той е повтарял:

Кое от благодеянията на вашият Повелител вие не признавате? Всеки път те отговаряли:

”Ние не отричаме нито едно от Твоите благодеяния. Хвала на Теб, Повелителю наш! По този начин трябва да постъпва всеки раб на Аллах; който и да му напомни за благодеянията и милостите на Всевишният Аллах, той е длъжен да ги признае и да благодари на Аллах и да Го възхвалява.

/Тафсир на Ибн ас-Саади стр.1792-1793/

превод Ресим Исмаил, ФБ група "[Тефсир - тълкуване на Корана](#)"